

Ved andre foranstaltninger end de ovennævnte fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. Den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 5 år. Som eksempel på en sådan foranstaltning kan nævnes en foranstaltning, der alene indebærer tilsyn, og som ikke er en lempelse af en tidligere tidsbegrænset foranstaltning, der har medført institutionsanbringelse eller mulighed herfor.

For så vidt angår personer, der omfattes af den gældende bestemmelse i straffelovens § 69, stk. 1, indebærer model 1, at der for foranstaltninger, som medfører institutionsanbringelse eller mulighed herfor, også skal fastsættes en længstetid på 5 år for foranstaltningen. Endvidere skal der som hidtil fastsættes en længstetid for opholdet, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år. Længstetiden på 5 år omfatter også foranstaltninger, som senere fastsættes efter straffelovens § 72, jf. § 69, stk. 1, og § 68, 2. pkt., og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid på 2 år for foranstaltningen eller en ny længstetid for opholdet.

I de ovennævnte tilfælde fastsættes dog i almindelighed ingen længstetid for foranstaltningen, hvis den dømte findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser. Reglerne om domstolsprøvelse af spørgsmålet om opretholdelse af de foranstaltninger, der efter model 1 kan fastsættes på ubestemt tid i forhold til personer, der omfattes af straffelovens § 68, jf. ovenfor, finder tilsvarende anvendelse på spørgsmålet om opretholdelse af tidsbestemte foranstaltninger, der efter model 1 kan fastsættes på ubestemt tid i forhold til dømte, der omfattes af straffelovens § 69, stk. 1.

Ved andre foranstaltninger end de ovennævnte indebærer model 1, at der skal fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. Den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 5 år. Som eksempel på en sådan foranstaltning kan nævnes en foranstaltning, der alene medfører pligt til at følge et ambulansbehandlingsforløb, og som ikke er en lempelse af en tidligere tidsbe-

grænset foranstaltning, der har medført institutionsanbringelse eller mulighed herfor.

Herudover medfører model 1, at anklagemyndighedens pligt til at påse, at en foranstaltning efter straffelovens §§ 68-70 ikke opretholdes i længere tid og i videre omfang end nødvendigt lovfæstes i § 72. Endvidere foretages visse redaktionelle ændringer i den gældende bestemmelse i straffelovens § 72, stk. 2, så det bl.a. kommer til at fremgå, at adgangen til at forlange domstolsprøvelse af spørgsmålet om opretholdelse af den fastsatte foranstaltning i første række tilkommer den dømte og den pågældendes bistandsværge.

Der henvises til betænkningen s. 10-12 og 60-67.

6.2. Model 2

Straffelovrådets model 2 adskiller sig fra model 1 ved at anvende et snævrere kriterium for den kriminalitet, der kan danne grundlag for at fastsætte en foranstaltning på ubestemt tid i form af institutionsanbringelse eller mulig institutionsanbringelse. I forhold til model 1 begrænses således (1) røveri til groft røveri, (2) trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art til grove trusler af den i § 266 nævnte art samt (3) brandstiftelse til brandstiftelse, som omfattes af straffelovens § 180.

Model 2 indebærer endvidere, at der i forhold til den gældende bestemmelse i straffelovens § 70 om forvaring anvendes et snævrere kriterium for den kriminalitet, der efter model 2 kan danne grundlag for anvendelse af tidsbestemte foranstaltninger. Personer, der omfattes af straffelovens § 68, kan også være omfattet af straffelovens § 70. En gennemførelse af model 2 kan derfor rejse spørgsmål om ændring af straffelovens § 70.

I øvrigt svarer bestemmelserne i model 2 til bestemmelserne i model 1.

Der henvises til betænkningen s. 12 og 68-69.

6.3. Model 3

I model 3 ændres fristen i den gældende bestemmelse i straffelovens § 72, stk. 1, for bl.a. den dømtes adgang til at indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen fra et halvt til et år. Samtidig indføres pligt for anklagemyndigheden til at indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af den idømte foranstaltning for retten 3 år efter afgørelsen og derefter hvert andet år, medmindre spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse forinden har været prøvet efter modellens § 72, stk. 2 (den gældende § 72, stk. 1).